

Un premi inesperat

DIFICULTATS DE LECTURA

- ▶ Si no vocalitzam bé quan llegim en veu alta és difícil que qui ens escolta entengui el text. Per pronunciar amb claredat, hem d'obrir bé la boca i alçar una miqueta el cap.
- ▶ Llegeix les primeres deu línies del text intentant vocalitzar bé.

Vaig enviar el **cupó** del sorteig només per no sentir mon pare. No havia aturat des que havia tornat del supermercat amb aquell paquet de cereals!

–Mirau! –crijà en arribar a ca nostra–. Sortegen un viatge! Ma mare i jo **arrossàrem** les espatles. I què? Si a nosaltres no ens tocava mai res! Ni el pernil de les festes, ni la panera de Nadal... Res de res! Però mon pare, emocionat, insistia:

–És un viatge per Europa per a un menor acompanyat d'un adult. T'ho imagines? Fer amics, conèixer món, practicar anglès... Seria fantàstic!

Practicar anglès? Quina vergonya! Si només en sé quatre paraules! Però mon pare no aturava amb el sorteig i el viatge, el viatge i el sorteig... I al final, per no sentir-lo, vaig omplir el cupó i el vaig enviar. Total, a nosaltres, no ens tocava mai res...

Però un mes després mon pare entrà a ca nostra cridant com si s'acabàs el món.

–Xavier! Helena!

–Què passa? –vàrem fer alhora ma mare i jo, espantats. Mon pare, tremolós, m'allargà un sobre enorme.

–És del sorteig!

El cor començà a **bategar-me** amb força. Estava tan nirviós que em feia por rompre el sobre, així és que l'hi vaig passar a la mare. I ella, en obrir-lo, amollà un altre crit encara més fort.

–T'ha tocat, Xavier! T'ha tocat!

Després del crit vengueren les llàgrimes, les rialles i les besades, i un caramull de veïnats que acudiren atrets pel renou.

Quan tornà la calma, llegírem atentament tota la informació que contenia el sobre. La veritat és que era un viatge molt especial. Es tractava de fer un grup de vint-i-vuit alumnes de primària, un per cada país de la Unió Europea, i dur-los a conèixer les **seus** de les principals institucions: Brussel·les i Luxemburg.

De propina, com que el punt de reunió era París, també teníem inclosa la visita a la capital francesa.

–Quina sort, Xavier! –repetia ma mare–. Quina sort!

–Ho veis? –repetia mon pare–. Ho veis com tenia jo raó?

I, com que tenia raó, no hi hagué discussió possible: ell seria el meu acompanyant!

A mi em va fer un poc de pena la mare, però ella somrigué:

–Segur que us ho passareu de primera!

I aquí som, acabats d'aterrar a l'aeroport de París, amb una maleta i, almenys jo, amb una miqueta de por a la panxa.

Al nostre voltant hi ha uns quants nins i nines de la meva edat, tots amb la mateixa cara de despistats. Cercaré al cervell paraules en anglès per rompre el gel... No sé qui són, ni d'on han vingut ni quina llengua parlen, però sé que, almenys, tots tenim una cosa en comú: berenam dels mateixos cereals!

cupó: paper amb què es participa en un concurs o una rifa.

arronsàrem: encongírem, alçàrem intentant tocar les orelles.

bategar-me: fer els moviments propis del cor per rebre i expulsar la sang.

seus: ciutats o llocs on tenen el domicili determinades empreses o organitzacions.

DIFICULTATS D'ESCRITURA

- Completa amb les grafies que correspongui. Després, localitza les paraules a la lectura i comprova que les has escrites correctament.

- sorte*
- ve*nats
- via*e
- discu*ió

